

Kedves Testvérünk!

Minden egyházáért, nemzetéért és embertársaiért felelősséget érző ember tudja, hogy az ifjúsággal többet kell törődnünk és foglalkoznunk, mint eddig tettük.

A felelősséget pedig mindnyájónknak éreznünk kell, ha másért nem, saját gyermekeink és önmagunk érdekében.

Hogy milyen eredményt lehet elérni az ifjúsággal való foglalkozással, akár helyes, akár helytelen irányu az a foglalkozás, azt eléggé mutatja egyrészt a németek és olaszok, másrészt az oroszok példája, akik minden elért eredményt az ifjúsággal való foglalkozással érték el.

A hódmezővásárhelyi református Ifjúsági Egyesület anyagilag is és lelkiileg is nagyon nehéz helyzetben van, a rajta való segítséget nem halogathatjuk, mert így is el vagyunk késve.

Az Ifjúsági Egyesület épületének árából még körülbelül 20.000 pengő nincs kifizetve és ami ennél sokkal nagyobb baj, az egyház — nehéz anyagi helyzetére való hivatkozással — azt mondja, hogy nem tud egy olyan ifjúsági vezetőt adni, aki — más munkától mentesen — egyedül az ifjúsággal foglalkozzék.

Szeretettel kérünk mindenkit, hogy Isten és saját lelkiismerete előtti felelősséggel jöjjön segítségére a Hódmezővásárhelyi Református Keresztyén Ifjúsági Egyesületnek, vállalván azt, hogy 1943. január 1-től minden hónapban tőle telhetőleg küldjön bizonyos összeget az egyesület céljaira és egy ifjúsági vezető fizetésének fedezésére.

Böjti napok

Mi a böjt? Lemondás. Lemondás valamiről, vagy valamikről egy magasabbrendű cél érdekében. A keresztyén ember számára soha nem lehetett és nem lehet más, magasabbrendű cél, mint a krisztusi eszmények megvalósítása, a szeretet, megbocsátás, egymás iránti jóakarát, békesség stb. diadalra juttatása az emberiség életében. Ezt a célt kell, hogy szolgálja a keresztyén ember minden cselekedetével, lelkének teljes erejével és elméjének gazdag tudományával.

Az egyháztörténelem számtalan eseménye bizonyítja, hogy amikor a keresztyénség ráébredt arra, hogy azt a maga erőtelenségében képtelen megvalósítani egyúttal rádöbbsent lelki életének hanyatlására is. Rádöbbsent arra, hogy a magasztos célokra képtelen, bűnre hajlandó test urrá lett a lélek felett. „Nincs más mód tehát — hirdette — mint a testet megszorítani, megöldökölni a maga kívánságaival, bűnös indulataival, míg a lélek újra urrá lévén a test felett, valósággá válik Krisztus szava: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall.”

Ez magyarázza meg ennek a negyven napnak, az u. n. nagyböjtnak a jelentőségét... Ma már nem gondolkodunk úgy, mintha a test sanyargatásától, a testtől elvont tápláléktól várhatnók üdvösségünket, de egy bizonyos ma is — s ebben egyet érthetnek a világ összes vallásának hívei is — hogy kell lenni olyan időnek, amikor fokozottabb erővel kell önmagunkba tekinteni, amikor meg kell vizsgálni bensőnket, amikor cselekedeteink indító rugóit, egész életünk benső szerkezetét meg kell tekintenünk, s az ott tapasztalt hiányokat ki kell pótolgatnunk.

Ma különösen szükségünk van erre. Hiszen ráébredhettünk arra — siránkozásunk, jajgatásunk és követelőzésünk mellett, hogy nem mindig másokban, hanem elsősorban magunkban kell keresnünk a hibát. Arra, hogy ennek a „világnak” nyomoruságai, szenvedései, sikertelenségei, ezernyi felpanaszolt baja nem fognak eltűnni maguktól, hanem azoknak eltüntetésében és megszüntetésében nekünk magunknak kell bőségesen kivenni a részünket; kinek-kinek ott, ahová őt az isteni gondviselés állította. „A Szentlélek világokat átalakító erejét tagadnók meg, ha nem élne bennünk az a biztos tudat, hogy egyedül a lelki élet hozza meg ennek a végső pusztulás felé rohanó kor minden egyes problémájának diadalmas és végleges megoldását.”

A böjti napok hát arra valók, hogy ezt a magunkba tekintést elvégezzük, hogy amikor jön a nagypéntek, ne az elmúlásra, a megsemmisülésre gondoljunk, hanem az utána következő husvételre, amely a feltámadás boldog reménységével, azzal a hittel tölti meg a lelkünket, hogy ennek a világnak — a testi indulatok világának — lassan, de biztosan összeomló romjain felépíthetjük a lélek alapkövére helyezett, boldog jövődő soha meg nem ingatható épületét.

Boldog jövődő alapköve csak a lélek lehet. Hiábavalók hát

az emberiség boldogítására irányuló nagy jelszavak, ha ezeknek a jelszavaknak az indulatok irányítása alatt élő test, nem pedig a krisztusi eszméktől áthatott, megerősített és a testi indulatokon is uralkodni képes lélek a mozgatója.

Ezeket a napokat önmagába tekintve, lássa meg ki-ki a saját lelkét is, minden igaz és jóra irányuló cselekedetnek rugóját, amelyből indulnak ki mindazok a szálak, amelyek embertársaink lelki életének szálaival összekapcsolva a szeretet, megbocsátás, jóakarát és békeség világosságát árasztják a sötét emberi életre.

Az Ur Jézus Krisztus negyven napon keresztül a pusztában kemény tusát vívott a gazság fejedelmével, míg végre legyőzte azt. A mi harcunk sem könnyű, amikor önmagunkat akarjuk legyőzni. Minden erőnkkel össze kell szednünk, míg végül is legyőzve Isten segítségével a kísértések minden seregét, a lélek újra urrá legyen a test felett, s megnyílt szemünkkel lássuk meg azt az utat, amely a nagypénleki keresztül át, a diadalmas, megújult élet husvétja felé vezet.

Nagy Zoltán

Leányegyesületi beszámoló

Kedves Leányok!

Közgyűlésre hívogattunk benneteket március 14-én. Százhetven meghívott közül százegy nemcsak meghallotta a hívogató szót, de meg is jelent. Bizonyára nektek is öröm volt látni, hogy nem vagytok egyedül ebben a nagy református városban, hanem vannak mások is, akik ugyanazzal a szívvvel és lélekkel munkálkodnak Isten dicsőségére, a szeretett egyházunk és hazánk jövőjéért.

Most nektek, akik nem jöttetek el, s azoknak, akik mindig szeretettel figyeltek leányegyesületünk munkáját, szeretnénk áttekintő képet adni 1942. évi munkánkról.

Az egyházi bibliakörök jelentőségéből kitűnik, hogy munkánk szépen folyt az elmúlt évben is és mindenütt a lehetőséghez képest, megtartották összejöveteleiket. Tabán 37-et, Tarján 37-et, Újváros 34-et, Susán 29-et, az Ó templom 21-et, Otthon leánykör 15-öt. Átlagosan 8–15 leány volt jelen egy-egy bibliórán.

1942. évben összesen 108 felavatott tagunk volt. Susánban 31, Tabánban 26, Tarjánban 17, Otthon-leánykör 15, Újváros 12, Ó templomnál 7. Férjhez mentek közülök heten. Tabánban: Dóda Zsófia (Kovács Sándorné), Fábrián Ilona (Palotás Pálné), Szücs Juszta (Benkő Károlyné); az Ó templomnál: Kiss Ida Lia (Albert Andrásné), az Otthon leánykörből: Dencsi Erzsébet (Dr. Hajdu Bálintné), Tarjánban: Rákos Erzsébet (Tornyai Imréné), Újvárosban: Tóth Eszter (Szörégi Ferencné). Hisszük, hogy a kedves tagjaink tovább munkálkodnak Isten dicsőségére most már az asztonykorokban.

Két tagunk meghalt: Papp Gizella

(Otthon-leánykör), Balogh Sárka (Susán). Legyen emlékezetünk körükben mindenkor áldott!

Tizenhárom tagunk elmaradt, illetve egész évben egy órát sem látogatott. Így tehát maradt 86 felavatott tagunk, akikre ebben az évben számíthatunk, vagyis inkább az év elején, mert reméljük, hogy gyarapodni fogunk az új tagavatással, melyre már negyven próbaidős tagunk jelentkezett.

Az elmúlt esztendőben kevés olyan alkalmat rendeztünk, amelyen mind a hat egyházi bibliakör közösen találkozott. Csupán ötöt.

Az első ilyen közös alkalom volt a tagavatás, június 7-én a tabáni templomban, amikor 36 leány tett fogadalmat. Susánból 14, Tarjánból 10, Újvárosból 6, Tabánból 5, Ó templomtól 1.

Második közös alkalmunk volt az ismerkedő estünk, június 8-án, amikor 87 lánynak a hangjától volt hangos a teniszpálya, illetve az egész környék.

A harmadik alkalommal december 5-én közösen, 56-an vonultunk fel a levante lányok bemutatkozó ünnepélyére a Fekete Sasba. Ezzel is igyekeztünk kifejezésre juttatni a magyar lányok testvéri összetartozását és együttműködését.

December 6-án közös délutánt tartottunk az otthonban. Az áhitatot és a műsort ekkor a susáni leánykör szolgáltatta. Miután ez a nap a Kormányzó ur nevenapja is volt, utána testületileg, hatvanan, felmentünk a Fekete Sasba, a Kormányzó ur tiszteletére rendezett ünnepélyre.

Az ötödik alkalommal, július 26-án a Kievel közösen rendeztünk jól sikerült kirándulást Mártélyra, a Szücs

tanyába.

Leányegyesületünk szereplését és tiszteletét névnapok alkalmával Márton Árpád elnökkelésnél, Dr. Csáky Lajosnéval, özv. Pozsgay Jánosnéval fejezte ki néhány szál virággal s minden alkalommal, néhány tag személyes megjelenésével.

Leányegyesületünk igen szép számban vett részt a helyben tartott ifjúsági konferencián, a vasárnapi iskolai napokon; vidéki konferenciákon: Békás szorosban ketten, Alcsutón: ketten, Tahiban hárman vettek részt, míg a budapesti vezetőképző konferencián egy leány képviselt bennünket.

Az egyházi leánykörök saját gyülekezetükben, úgy belmissziói, mint szociális téren tevékenykedtek. Templomi ünnepélyek, szeretetvendégségek alkalmával szerepeltek, énekeltek. Vasárnapi iskolában 26 felavatott tag szolgált, mint vasárnapi iskolai vezető. Az árvaháznak és csecsemővédőnek szabtak, varrtak ruhát és kelenyét; a Vörös Kereszt katonáknak téli ruhaneműt és a honvédcsa'adoknak gyűjtöttek. Így serénykedtek jelmondatukhoz hiven: „Szeretettel szolgáljatok!”

A bibliórakon minden alkalommal Isten Igéjéből olvastunk és imádságainkban kértük Öt, hogy világosítsa meg e öttünk szent akaratát. Sok zsolnárt, dicsőítést, Halleluja éneket tanultunk meg. Több könyvet felolvastunk és tanulmányoztuk azokat. Pl. dr. Sebestyén Jenő: A református nő lelki vágya; dr. Ravasz László: Isten rostája; dr. Ecsedy Aladár: Az én szeretetem, A gyökér, Krisztus a magyarok között. Beszélgettünk az élet különböző eseményeiről, hogyan állja meg a református leány helyét adott helyzetekben.

Anyagi helyzetünket is ismertetem veletek:

Múlt évi maradvány volt 92.77 P. Rendes tagdíjakból befolyt 117 P. (Te befizetted? Ha nem, intézd el!) Pártoló tagdíjakból 8.50 P. Perselyből 15.50 P. Más egyébből 94.55 P. A tiszta bevétel 327.32 P. Kiadásunk az otthon házalapra 1941-re 50 P., budapesti központnak 50 P., jelvényekért 40 P., külmiszióra 46 P. egyéb kiadások 93.95 P. Összes kiadás 280.65 P. Maradvány 47.67 P.

Meg kell még emlékeznem a serdülő csoportról is, melynek tagjai átlag huszan látogatták az otthonat vasárnap déutánonként, de részükre csak hétszer tartottam bibliórát külön, mert más alkalommal a Kie ahítaton vettünk részt, miután a helyiség és a fűtés ezt csak így engedte meg. Az ő tagdíjaikból tizenegy pengő jött be, amelyet az otthon házalapra fordítunk.

Kedves Leányok! Ezekből láthat-

játok, hogy közvetlen mellettetek van és működik Isten kegyelméből egy-egy kis csapat, amelyik szeretettel hív és vár, sőt imádkozik értetek hogy ti is, mint a bethániai Mária, a jobbik részt válasszatok! Jöjjetek és csatlakozzatok egyházzészetek leányköréhez, mert ott a helye minden református leánynak!

Jer velünk tovább Te is, kedves felavatott testvérünk, hogy folytathassuk munkánkat még nagyobb, még gazdagabb eredménnyel. Ezek az idők különösen összetartást várnak mindenkitől, értsük meg mi is egymást, egymás munkáját. Kísérjük azt ne csak figyelemmel, de mindig szeretettel támogassuk is, mert csak így remélhetjük azt, hogy Isten áldása lesz rajtunk és azon a szolgálaton, amelyet a fogadalmunk alkalmából szeretettel vállaltunk az Ur dicsőségére!

Legközelebbi közös összejövetelünk

április 4 én, fél négy órakor lesz az Otthonban, a tabáni lányok bibliakörének rendezésében. Erre a kedves közösségre szeretettel hívunk minden református leányt.

Végül közlöm veletek, hogy tisztikarunk az 1943. évre így alakult meg:

Vezető: Nagy Béláné, társvezető: Seres Béáné, titkár: Tóth Mária, jegyző: Molnár Eszter, pénztáros: Fejes Ida, ellenőr: Imre Julia, háznagy: Széles Julia.

Intéző bizottsági tagok: Dr. Godats Imréné, Borsodi Teréz, Kádár Lászlóné, Keczkó Erzsébet, Rózsa Mária, Vörös Rózsa, Samu Zsuzsánna, Félix Erzsébet, Dezső Mária, Szalkai Juszta, N. Tóth Erzsébet, Várady Sára, Kovács Ilonka, Terjék Teréz, Mónus Margit, Zsiros Irén.

Szeretettel köszönt benneteket,

Hódmezővásárhely, 1943. márc. 26.

NAGY BÉLANÉ.

K E D D E N,

március 30-án ült össze egyházunk presbitériuma, hogy megtartsa havi rendezés presbiteri gyűlését. Az igen gazdag tárgysorozat első pontjaként főgondnok ur meleg szeretettel üdvözölte az egyháztanács először jelenlévő két új tagját, Török Bálint tarjáni és Vigh Imre újvárosi presbitereket. A hitelenség ellen folyik a harc — mondta a főgondnok, — amelyet csak a komolyan vett és értelmezett keresztyénség győzhet le. Ennek a csoportnak a tagjaiul hívtak el az új presbiterek. Az egyházi és alapítványi pénztárak múlt évi zárszámadásainak előterjesztése után amelyekből egyházunknak az elmúlt évek súlyos megpróbáltatásai folytán előálló jelentős anyagi erőfeszítése tűnt ki, az elnöklelkész ur beszámolója következett a múlt évi egyházi munkáról. A nagy körültekintéssel, lelkiismeretes munkával, égő szeretettel és féltő aggodalommal elkészített és át meg átszótt jelentés, (amelyre jövő számunkban bővebben kitérünk,) élénk megbeszélést váltott ki s ezek leszűrt eredményeként a komoly lélek- és egyházépítő munka haladéktalan megkezdését sürgette. A gimnáziumi és leánygimnáziumi ügyek kapcsán a dr. Karády György előlépése, Szabó Kálmán (a tanyai internátus vezető és felügyelő tanára) rendes tanárrá választása, dr. Zentai János helyettes tanárként való alkalmazása, dr. Ókrós Irén lemondása, ki Kolozsvárra költözött és a második félévi

tandijkedvezmények elbírálása érdemelnek emítést. Széll Balázs egyházi tanító megválasztását, aki Kovács Ernő elnökgazgató nyugalombavonulásával megürült helyre került, hivatalos helyen megerősítették. Munkahelye a Lévai utcai iskola lesz. Tudomásul vette a presbitérium a templomok ércszavu hivatatóinak, a harangoknak a bejelentését. Háborus idők ismert kötelezettsége ez. A belmissziói bizottság több igen komoly és megszívlelendő javaslata következett ezután. (Lapunk alkalmát fogja keríteni, hogy olvasóink bővebben is tájékozódjanak a bizottság javaslatairól.) A gyűlés tárgysorozatát az adományokról szóló jelentések zárták be. Jó volt hallanunk, hogy egyesületeink és egyháztagsaink körében és lelkében elevenen él az áldozatkészség nemes érzése. Kiemelkedik az adományok közül a KIE 600 pengős áldozata, amellyel az ótemplom világítási berendezését készítette el, azután az özv. Kovács Sándorné (l. Zsoldos u. 14.) és Rácz Gábor ny. főmolnár (II. Zrínyi u. 60) 100—100 pengős adománya a tarjáni templomalap javára. Hosszu sort képez azoknak névsora, akik a legutóbbi urvacsoaraosztás alkalmára természetbeni, vagy pénzbeli hozzájárulással segítettek megteríteni az Urasztalát. A végig nagyon komoly hangnemben és biztató légkörben lefolyt gyűlés énekekkel és imádsággal ért véget.

MOZAIK

Kormányzói szózat hangzott el a rádióban március 15-en. A szabadság gondolatának és vágyának évenként visszatérő tavaszi ünnepén sulyos, komoly szavak remegtek át az éter hullámain. Közvetlenül a levante ifjúsághoz szólt, de közvetve az ország minden rendű és rangu ifjúsága sőt minden polgára magára vehette intéseit, bölcs tanácsait. Megragadott bennünket a hű kötelességteljesítés kívánalma, a példaadó élet szükségé, a valáserkölcsei életben, becsületes-ségben és hűségben való előjárás kötelessége. A szebb jövő ígérete valóban ott rejlik, — a mi számunkra is, — hogy mennyiben válnak életté ifjúságunk számára az elmondott szavak.

Az ótemplomi vallásos délutánok rendezésével jelentőségében és következményeiben egyaránt nagy horderejű szolgálatot végez a KIE. A sokak számára álmós hangulatu vasárnap délután nyitja meg a templom kapuját, amikor leggyakrabban egy könyű mozielőadás mákonya üti el a hetedik nap usalmát. A padokban pedig nemcsak a megszokott publikumot kívánja látni. Komoly mondanivalót tartogat, értékes művészi élményt nyújt: nevelni, táplálni szeretné önmagát, egyházunk minden tagját. Ébresztgetni akarja az alvó református öntudatot, az összetartozás erőt szülő érzését és eggyé akarja forrasztani a Krisztusban testvérek egymástól elhuzott kezét. A hívó szót mindig elkiáltja, hogy mindenki meghallja az áldott toborzót. Nagy a reményünk, hogy a vallásos délutánokon rövidesen a férfiak padosrai is teljesen meg fognak telni és ott látjuk teljes számban megújult, öntudatos és tettekész ifjúságunkat is.

Husvét felé, a feltámadás áldott ünnepe felé közeledünk, Érdekes ez ünnep magyar elnevezésének eredete és idejének naptári meghatározása. Neve onnan ered, hogy a róm. kat. egyház hiveire nézve akkor szűnik meg a husevési tilalom hatálya. Naptári idejének kijelölését illetőleg, mivel a régi keresztyének eltérő időkben ünnepelték, a nicaei zsinat rendelkezik 325-ben. E szerint a husvét ideje mindig a tavaszi nap-éjegyenlőség (március 21) utáni holdtöltét követő vasárnap, ha pedig a holdtöltte maga esnék vasárnapra, úgy a következő vasárnap. Husvét tehát mindig március 22. és április 25 között van.

Egy Édesanya levelét közöljük, amit leányához irt

Kedves kislányom Évike!

Isten segítségével elérkeztünk 14 ik születésnapodhoz s én most szeretnék neked sok minden dologról beszélni. — Szeretném, ha ezeket szivedbe, agyadba vésnéd, hogy soha el ne feledd. Azért is írom te, hogy egyetlen gondolat el ne vesszen belőle s élőszóval nem tudnám neked maradéktalanul elmondani.

Hogy mondanivalóim tulajdonképeni magvát megérthesd nagy írónk, Jókai Mór mondása jut eszembe: „Ha az ember fiatal, olyan nagynak látja a világot, azt hiszi, hogy az tele van az ő barátaival, alázatos szolgálóival, akiknek nincsen előbbvaló dolguk, mint az ő lába számára egyengetni az utat, őt magasztalni, karjaikon hordozni.

Lassankint aztán mind összefűződik a világ. Minden nap egy leckét veszünk míg utoljára megtanuljuk, hogy az egész világ az otthon négy fala s ami benne egyedül a miénk, az egyedüli érték: az a nő, az anya és a gyermek.”

Hogy miért idéztem én elő ezt a bölcs mondást. Évikém, — elmondom neked azt is szép sorjába, csak hallgass meg türelemmel és figyelemmel. — Ugye azt te is elismered, hogy a mi Jókai Mórunk kivételesen nagy szellem volt? Magad is szívesen olvasgatod, a multkor is lát'am, hogy ráérő időben a Kárpáti Zoltánt olvasgattad tőle. — Ha már most — ilyen nagy tekintély, mint Jókai Mór, olyan fontosnak tartott bennünket, nőket, akkor ezt a nagy tekintélyt úgy gondolom, illik nekünk meg is tartani, ki is érdemi s hogy csakugyan meg is feleljünk ennek a nagy hivatásnak, belénk vetett bizalomnak, már kora ifjúságunkban készülnünk kell erre a nagy feladatra. Te elérkeztél ahhoz a korhatárhoz, amikor már ez a készülődés tudatosává válik. Tartsd tehát szem előtt mindenkor a következőket:

Legnagyobb érték előtted a hit a vallás legyen.

„Mert szegénynek drága kincs a hit, Tünni és remélni megtanít, S néki míg a sir rá nem lehel. Mindig tünni és remélni kell.”

Én imádkozom az Urhoz, hogy életutad görönytelen, sima ut legyen, de ha megpróbáltatás érne is, az isteni hit legyen paizsod és védőbástyád. Szeresd és amikor csak teheted látogasd az Isten házáat, a templomot. Ha boldog vagy, azért, hogy hálát adj érte Istennek, hogy dicséretet énekelj. Ha szenvednél valamikor, azért, hogy

imádkozzál, Isten segítségével kerüljön el a bánat, keserűség.

Szeresd mindenképp felett ezt a drága szent házáat.

„Hisz a nagy világon e kívül nincsen számodra hely, Áldjon, vagy verjen sors keze, itt éned haldod, kell.”

Légy kész érte minden áldozatot meghozni, érte dolgozni, imádkozni egy szebb, boldogabb magyar jövődöért.

Szeress mindig tanulni, olvasni. — „A szép élet titka az olvasás.” Tudok egy másik szép mondást is: „Kerestem a nyugalmat s megtaláltam a sarokban egy könyvvel.” Az olvasmányaidat azonban nagyon kényesen válogasd meg. Titokban soha olyan könyvet ne olvass, amelyet szégyenkezés nélkül nekem is meg ne mutathatnál s amelyről érzed, hogy nem hagynám jóvá. Mert a jó könyv, nevel, tanít, a rossz könyv a ponyva, irtozatos rombolást vihet végbe a fiatal lélekben. Minél többet olvas, tanul az ember, annál jobban érzi, hogy mi'nyen keveset tud. A tudás az egyedüli érték, amit a rozsdá, moly meg nem emészthet, amely leginkább a miénk marad s elkísér életutunkon. Ugy gondolom, hogy a nő műveltsége a házasságban is épen olyan fontos, mint a férfié. A nő műveltsége adja meg az otthon légkörét. Minthogy a gyermekevelés is jórészt a nőre hárul, mi'nyen értéket ruház gyermekeire, ha maga is szűkölködik a szellemi javakban? A műveletlen nő csak ritka esetben emelkedik szellemiekben gazdagabb férje színvonalához. Legtöbb esetben lerántja a maga kicsinyes, műveletlen világába jobb sorsra érdemes férjét is. (Folyt. köv.)

HIREK

Susáni hírek

Dr. Ecsedy Aladár tart evangelizációs estéket a susáni templomban április 12-14 napjain.

A susáni asszonyok bibliaköre március 8-án csak nők részére, a férfi bibliakör pedig március 24-én csak férfiak részére rendezett szeretetvendégséget a református otthonban. Mind a kettő igen sikerült estét eredményezett. Az asszonyok hívására 256 asszony, leány jött össze, a fér-

fiak szeretetvendégségén pedig 203 férfi, illetve ifju vett részt. Igen érdekes látvány volt az első alkalommal csak asszonyokat, leányokat látni a zsufolt teremben, de talán még érdekesebb volt annyi férfit látni együtt és pedig kevés kivétellel mind susánt. A két est közös szereplői voltak: Pribék István író, Pribékné, Égető Lidia zeneszerző, a „Gyóni Géza Irodalmi Társaság” és az „Országos Dankó Pista Társaság” tagjai, Nagy Béla Nagy Béláné, Halmi Imre, Tóth Ida, Soós Mária, Pálincás Sára, Hegedűs Pityu. Az asszonyok szeretetvendégségén áhítatot tartott Viktória árvaházi diakonisszatesztvér s szerepltek még Arany Eta, Vékony Lidia, Orbán Juszina. A férfiak estjét Paku István gondnok nyitotta meg s áhítatot tartott Nagygyörgy Sándor lelképásztor. Énekelt Hunyady János dalénekes. népi dalokat, kánonokat adtak elő Halmi Imre és Becsei Imre növendékei, szavalt Lőkös Imre. A szeretetvendégségeken szép foszlós kalácsot és teát szolgáltak fel s a második alkalommal maguk a férfiak főzték a teát, ők is szolgáltak fel az asszonykör egyenkötényében. Ez is nagyban emelte az est kedves, családi hangulatát. A kalácsot mind a két alkalommal özv. Nagy Tóth Sándorné, Varga Sámuelné és Varga Sándorné sütötték áldozatos fáradozással. A kimaradt lisztből és tojásból az asszonyok csigát készítenek a hadikórház részére. Az est jövedelméből egyébként az asszonyok, Dr. Rava sz Lászlóné akciója kapcsán, leány, a férfiak fiu-hadiárvát ruháznak fel.

Ádományok

az árvaháznak februárban—márciusban: Falábu Ilona és Dezső 10, özv. H Mucsi Bálintné 5 P. N. N. 2 drb. jóminőségű talpbőr, 1 kas burgonya, N. N. 2x2 P., B. Lázár Sándorné 4 kg. bab, Hódy Jolánka Szeged 20 P. Mónus Margitka 6 P. koszoru megváltás, Zsuzsanéni a piacról, cékla, karaláb, vetemény magok, N. Tóth Sámuelné 20 P., Molnár Kálmán 10 kg. burgonya, Vincze Sándor 15 kg. kenyér, özv. Pozsgai Adámné 5 P., Juhász Jánosné 10 P., Imre Sándor igazgató hurka-kolbász, Lázár Józsefné mosásnál segített. N. N. 10 P. koszoru megváltás. A fenti adományokat hálásan köszönik az ÁRVAK.

„OTTHON,”

Kiadja a Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület, Hódmezővásárhely.

Előfizetési ár 1 évre 2'50 pengő.

Felelős szerkesztő: MÓNUS FERENC

Szerkeszti: VARGA JÁNOS.

Felelős kiadó: HJ. DURA LAJOS

Nyomatott Németh-nyomdában Szent Antal-u. 7.